

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/48/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010128
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010128.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému L. V., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr.zák. a zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr.zák., na verejnom zasadnutí dňa 14. júla 2016 prejednal odvolanie obžalovaného L. V. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/40/2015 zo dňa 4. mája 2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného L. V. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/40/2015 zo dňa 4. mája 2016, bol obžalovaný L. V. uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr.zák. a zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr.zák. na skutkovom základe, že

- dňa 16.9.2014 dopoludnia prišiel z Dolných Vesteníc s poškodenou T. W. do Prievidze z dôvodu, že jej vybaví zamestnanie a v presne nezistenom čase v poobedňajších hodinách dňa 16.9.2014 išli spolu do parku na Dlhej ulici v Prievidzi, tu ju zatiahol do kríkov, zobral jej kabelku, bil ju po tvári, trhal ju za vlasy a hovoril jej, že ak to niekomu povie, zlomí jej väzby, nedožije sa rána, následne s ňou išiel na sídlisko Sever v Prievidzi, odmietal jej vrátiť kabelku, ktorú mal po celý čas vo svojej dispozícii a poškodená s ním išla len zo strachu a z dôvodu, že v kabelke mala doklady a osobné veci, na presne nezistenom mieste v parku na sídlisku Sever v Prievidzi, v presne nezistenom čase od 15.00 hod. do 19.00 hod. proti vôli poškodenej T. W. jej násilím stiahol nohavice a spodné prádlo, sotil ju na zem tak, že spadla na chrbát, ľahol si na poškodenú, jednou rukou jej držal ústa a druhou si stiahol nohavice a spodnú bielizeň a vykonal s poškodenou pohlavný styk, napriek tomu, že poškodená s ním nesúhlasila a opakovaným fyzickým napadnutím spôsobil poškodenej krvné podliatiny v oblasti krku, laktá pravej ruky, pravého pleca a driekovej chrbtice, čo si vyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života 5 až 7 dní a poškodenej sa opakovane pred pohlavným stykom a po ňom vyhrážal, že ak o tom niekomu povie, zlomí jej väzy a nedožije sa rána.

Za tieto trestné činy bol obžalovaný L. V. odsúdený podľa § 199 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr.zák., § 37 písm. m/ Tr.zák., § 38 ods. 5 Tr.zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého ho okresný súd podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko ho bezprostredne po jeho vyhlásení napadol odvolaním obžalovaný L. V. pre nesprávnosť výroku o vine týkajúceho sa zločinu znásilnenia a pre nesprávnosť výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu, obžalovaný namietol, že okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil predovšetkým priamymi dôkazmi, a to výsluchom

obžalovaného v prípravnom konaní, výsluchom poškodenej a následne nepriamymi dôkazmi výsluchmi nepriamych svedkov (W., W. O., O.). Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu ďalej uviedol, že nepriami svedkovia W. - rodičia poškodenej boli prítomní pri vyšetrovacom úkone, a to výsluchu poškodenej, kde počuli a oboznámili sa o všetkých skutočnostiach, ktoré uvádzala poškodená pri svojej prvotnej výpovedi. Ich výpovede pokladá za účelové a z objektívnych dôvodov nie je možné na ne prihliadať. Poukázal na to, že je zarážajúce, že osoba vo veku 33 rokov potrebuje, aby boli pri jej výsluchu rodičia, ale predovšetkým, že orgány činné v trestnom konaní pripustili takúto možnosť, a to aj s prihliadnutím na to, že sa jednalo o trestný čin znásilnenia. Týmto konaním orgánov činných v trestnom konaní v žiadnom prípade nemôže byť poškodený obžalovaný L. V.. Podľa jeho názoru ide o vážne procesné porušenie, ktoré vyplýva z toho, že rodičia poškodenej boli prítomní pri jej vypočutí a následne boli vypočutí ako svedkovia, či už v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom. Poukázal na to, že žiadny svedok pred tým, ako má byť vypočutý, nemá právo oboznámiť sa s výpoveďou poškodenej, pričom od počiatku tohto konania poukazuje na to, že poškodená má tak prísnych rodičov, že má pred nimi strach. Procesná chyba, že rodičia boli pri výpovedi poškodenej, ovplyvnilo jej výpoveď. Obhajca obžalovaného ďalej poukázal na to, že je pravda, že obžalovaný na konfrontácii uviedol, že sa priznáva ku skutku, ale následne aj zdôvodnil, prečo tak spravil. Je labilný a nezvláda tieto trestné konania. Obhajca obžalovaného odôvodnil priznanie obžalovaného aj tým, že sám svedok L. W. na otázku predsedu senátu, ako by hodnotil obžalovaného, odpovedal, že obžalovaný vždy bol ten, kto na všetko prítakáva. Obžalovaný L. V. od samého začiatku konania tvrdí, že poškodená nebola psychiky v poriadku a mala vážne zdravotné problémy. Je pravdou, že znalci tieto skutočnosti nepotvrdili, ale vychádzali z výpovedí poškodenej a ich analýzou neprešli dôkazy, a to predovšetkým komunikáciu na portáli www.pokec.sk. Obhajca obžalovaného uviedol, že z uvedenej komunikácie je zjavné a preukázané tvrdením poškodenej, že sa necíti v poriadku po psychickej stránke. Takéto podstatné skutočnosti viedli obhajobu k záveru, že bude potrebné vykonať ďalšie znalecké dokazovanie, čo okresný súd neumožnil. Obhajca obžalovaného má za to, že ak by znalci dôkladne prešli celý spisový materiál, zistili by vážne zdravotné problémy poškodenej. Ďalej poškodená T. W. vypovedala v uvedenej veci 5-krát, pričom raz bola vykonaná aj konfrontácia. Už fakty, že musela byť 5-krát vypočutá, svedčia o tom, že svojimi výpoveďami uvádzala okolnosti, ktoré nasvedčujú tomu, že skutok si vymyslela. Obhajca obžalovaného poukázal na to, že vo svojej prvej výpovedi zo dňa 17.9.2014 uviedla, že bola pannou v čase spáchania skutku a medzi obžalovaným a ňou nebol žiadny vzťah. Či bol medzi nimi vzťah, svedčí niekoľko dôkazov. Následne na konfrontácii dňa 18.9.2014 priznala, že mala s obžalovaným niekoľkokrát pohlavný styk. Počas ďalších výsluchov prichádzalo k ďalším zavádzaniam orgánov činných v trestnom konaní, a to výpoveďou zo dňa 3.11.2014, kde uviedla okrem iného, že sa rozišli ešte pred 30.8.2014 (čím vyvrátila svoju predchádzajúcu výpoveď o tom, že nemali vzťah) a že ju znásilnil aj dňa 30.8.2014 (správne má byť dátum 29.8.2014) u nich doma, pričom sa obžalovaný mal vyhrážať ublížením jej rodičom a popritom ju mal fyzicky napádať, a to aj pri iných pohlavných stykoch. V tejto výpovedi uviedla aj tú skutočnosť, že u nich nikdy neprespal. Obhajca obžalovaného uviedol, že aj svedok L. W. potvrdil, že na druhý deň ráno o približne 6.00 hod. išiel obžalovaný z Vesteníc. Skutočnosť, že obžalovaný u nich prespal, poškodená potvrdila až na hlavnom pojednávaní, pričom dovtedy to zásadne popierala. V nasledujúcej výpovedi dňa 5.2.2015 upravila svoju výpoveď, a to tým spôsobom, že s obžalovaným mala pohlavný styk niekedy s jej súhlasom a niekedy bez. Obhajca obžalovaného zdôraznil, že poškodená aj po znásilneniach t.j. po 30.8.2014 sama niekoľkokrát prišla do Prievidze za obžalovaným aj k nemu domov, kde bola aj matka obžalovaného, ktorá vypovedala, že ich vzťah bol pekný, túlili sa k sebe, taktiež aj obžalovaný chodil domov k poškodenej. Poškodená deň po prvom pohlavnom styku 30.8.2014 (t.j. deň na to, ako ju mal znásilniť) mu písala sms správu, kedy mu ide autobus do Vesteníc, teda aby prišiel za ňou. Na všetky rozpory boli obhajobou kladené otázky, aby ich odstránila, čo v žiadnej výpovedi neurobila a nevysvetlila, prečo každou výpoveďou uvádza iné skutočnosti. Podľa názoru obhajcu ani opätovnou výpoveďou z hlavného pojednávania poškodená neodstránila zásadné rozpory. Jednu skutočnosť až pri piatej výpovedi potvrdila, že obžalovaný dňa 29.8.2014 u nich prespal. Obhajca obžalovaného poukázal i na to, že poškodená nevysvetlila, prečo sa stretávala s obžalovaným i keď ju znásilňoval a bil. Nevysvetlila ani to, ako mohla žena, ktorú chlap znásilní, opätovne na druhý deň vykonať s ním dobrovoľný pohlavný styk, pritom takto sa to malo opakovať niekoľkokrát. Okresný súd odôvodnil rozdielne výpovede poškodenej tým, že išlo o drobné rozpory. Obhajca obžalovaného má za to, že vo výpovedi sa nenašli len drobné rozpory, ale závažné skutočnosti, pri ktorých sa nakoniec preukázalo, že poškodená klamala. S hodnotením dôkazov okresným súdom jednoznačne nesúhlasí, pretože skutočnosti, ktoré uviedla poškodená a následne, ktoré vyvrátila sama v ďalšej výpovedi, sú dosť podstatné pre celý kontext prípadu. Ide predovšetkým o to, že poškodená uviedla, že pred skutkom bola ešte pannou a ďalej, že mala byť znásilnená aj pred týmto skutkom, a to hneď niekoľkokrát, popritom ale

boli medzi tým aj pohlavné styky dobrovoľné. Obhajca obžalovaného má za to, že uvedené tvrdenia sú tak nelogické a rozporuplné, že v zmysle nich sa na výpoveď poškodenej musí vzhliadať ako na účelovú a zavádzajúcu, dokonca ako na krivú výpoveď. Okrem iného okresný súd uviedol vo svojom rozhodnutí, že poškodená opisala skutok zhodne. Obhajca obžalovaného poukázal na ďalší fakt, a to, že výpoveď pred okresným súdom bola naučená výpoveď, ktorú od slova do slova okopírovala z jej predchádzajúcej výpovedi v prípravnom konaní. Samotný fakt, že sa ju musela naučiť naspamäť, dáva jasný signál, že jej tvrdenia nie sú pravdivé. Podľa obhajcu obžalovaného je nepochopiteľné, aby poškodená, ktorá má vypovedať pravdu v trestnom konaní, sa musí naučiť naspamäť svoju výpoveď. Okresný súd sa ale týmito skutočnosťami vo svojom odôvodnení vôbec nezaoberal. Na záver poukázal aj na tú skutočnosť, že poškodená mala mobilný telefón a bola v kontakte so svojou matkou, teda, ak by bola v ohrození, tak by to jej matka bola vedela. Obhajca obžalovaného má za to, že v prípade pochybností, ktoré v tomto konaní jednoznačne boli preukázané, by mal súd postupovať podľa zásady in dubio pro reo. Obhajca obžalovaného z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o vine obžalovaného z trestného činu znásilnenia a vo výroku o treste a uložil mu primeraný trest, respektíve alternatívne pre prípad, že odvolací súd bude mať za to, že bude potrebné vykonať znalecké dokazovanie, navrhol zrušiť celý výrok o vine a treste a vec vrátiť okresnému súdu.

V písomných dôvodoch odvolania, ktoré podal sám obžalovaný L. V. a ktoré doplnil podaním zo dňa 23.5.2016 (doručené okresnému súdu dňa 25.5.2016) a zo dňa 8.6.2016 (doručené krajskému súdu dňa 13.6.2016) uviedol, že odvolanie podáva voči výroku o vine pre žalovaný skutok znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr.zák., ako aj voči výroku o treste a pre podstatné chyby konania, pretože boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie vecí, taktiež pre nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení a nevysporiadanie sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Do pozornosti odvolacieho súdu obžalovaný dal skutočnosť, že poškodená bola vypočúvaná dňa 17.9.2014 v prítomnosti rodičov, pričom ich prítomnosť zásadným spôsobom ovplyvnilo tvrdenia poškodenej. Zároveň obžalovaný poukázal na fakt, že pre takýto výsluch neexistuje žiadna zákonná možnosť. Obžalovaný uviedol, že výsluchom poškodenej v prítomnosti jej rodičov bolo závažným spôsobom porušené ustanovenie, ktorým sa má zabezpečiť objasnenie vecí. Okrem iného poukázal na to, že dňa 14.11.2014 boli ako svedkovia k danej veci vypočutí opäť rodičia poškodenej, ktorí vzhľadom na ich prítomnosť pri výsluchu ich dcéry dňa 17.9.2014 už v ďalšom konaní nemali byť pribratí ako svedkovia. Obžalovaný L. V. na dané skutočnosti upozorňoval, avšak zostali bez povšimnutia. Obžalovaný aj na základe týchto nezákonných úkonov požiadal, aby bola predmetná vec vrátená do prípravného konania, kde navrhol, aby bola opäť vypočutá poškodená a aby bola vykonaná konfrontácia pre možné rozpory, ktoré neboli doteraz odstránené a ani sa k nim strany nevyjadrili. Výsluch poškodenej v prítomnosti rodičov v prípravnom konaní a postup orgánov činných v trestnom konaní je podľa názoru obžalovaného o to závažnejší, že sa jedná o dôkaz, resp. procesný úkon, ktorým bolo jednak začaté trestné stíhanie vo veci a ktorý je jednak procesným základom vykonávania všetkých ostatných dôkazov a procesných úkonov. Obžalovaný poukázal na to, že nezákonne vykonaný úkon, resp. dôkaz nemôže byť podkladom na vykonanie ďalších zákonných dôkazov a úkonov. Týmto postupom vyšetrovateľa a nielen týmto došlo k závažnému porušeniu práva na obhajobu a samotných procesných predpisov. Úkony zo dňa 17.9.2014 o 9.30 hod. a zo dňa 14.11.2014, ktoré boli a mali byť podstatným dôkazom na určenie skutočností, ako i právnej kvalifikácie, sú podľa názoru obžalovaného nezákonným dôkazom a nepoužiteľným dôkazom. Predmetné porušenie príslušných procesných ustanovení predstavuje závažný zásah do procesných práv, najmä práva na obhajobu a nemôžu byť podkladom pre vyvodzovanie trestnoprávnej zodpovednosti. Ďalej k veci uviedol, že od 17.9.2014 mu nebolo umožnené vykonať a zabezpečiť dôkazy, a to najmä v prípravnom konaní. Žiadal o záznamy z kamerových systémov z mesta Prievidza, rovnako záznam z reštaurácií, ako i výsluchy obsluhy v reštauráciách na preukázanie faktu, že k poškodenej sa nesprával tak, ako uvádzala vo svojich výsluchoch a tieto mohli jednoznačne preukázať, že boli na iných miestach ako ukazuje poškodená vo fotodokumentácii. Taktiež žiadal výpisy z archívov telefónnych čísel, ktoré používali, a to výpis hovorov a výpis sms správ, žiadal opätovný znalecký posudok znalca z odboru psychiatrie na poškodenú, keďže pôvodný znalecký posudok je založený na zmätočných, zavádzajúcich a neúplných informáciách v podaní poškodenej, keď okrem iného znalcom preukázateľne zamlčala úmyselne traumatický rozchod s jej bývalým priateľom O. T. a pokus o samovraždu v mesiaci júl 2014, pričom tieto udalosti sa odohrali tri týždne predtým, ako sa obžalovaný s poškodenou zoznámil. Obžalovaný uviedol, že náležité zistenie skutkového stavu veci vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za náležité zistenie skutkového stavu veci preto nemožno považovať len zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak

na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru. Obžalovaný poukázal na to, že orgány činné v trestnom konaní nemôžu dôveryhodnosť dôkazu odôvodniť len okolnosťami, ktoré svedčia o vierohodnosti druhého dôkazu. Obžalovaný tento stav, že v konaní neboli doposiaľ odstránené rozpory a pochybnosti, nezapríčinil, ale naopak podľa jeho názoru vznikli nové v tvrdeniach svedkov a poškodenej. Ďalej obžalovaný poukázal na skutočnosť, že okresný súd dospel k predčasným skutkovým zisteniam a právnym záverom, najmä v nadväznosti na uvedený chybný postup v prípravnom konaní. Obžalovaný pokladá odôvodnenie napadnutého rozsudku nie v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr.por. a v uvedených smeroch je nepreskúmateľné. Obžalovaný navrhol vykonať opätovný znalecký posudok z odboru psychiatria na poškodenú, nakoľko pôvodný posudok je vzhľadom k neúplným zisteniam neobjektívny. Obžalovaný má za to, že je potrebné zistiť, či závery znalca majú oporu v správne zistených skutkových okolnostiach, či sú závery znalca náležite odôvodnené, logické a úplné, čo však najmä posudok na poškodenú úplne vyvracia tvrdeniami, že poškodená nemá sklony ku klamstvám a k fantazírovaniu, pretože podľa názoru obžalovaného bolo jednoznačne preukázané, že poškodená od 16.9.2014 sústavne klame. Znalec podľa obžalovaného navyše nedisponoval všetkými potrebnými informáciami, keďže poškodená úmyselne zamlčala „traumatický rozchod“ s jej bývalým priateľom O. T., ako i zamlčala pokus o samovraždu v mesiaci júl 2014 (dňa 10.7.2014), kde v rámci toxikologického vyšetrenia bolo konštatované, že mala pozitívny nález na „BZD“ (Benzodiazepam). Tento pokus o samovraždu bol následkom rozchodu, čo vyplýva i z dôkazov vykonaných počas konania a rovnako i zo samotného tvrdenia poškodenej, keď uvádzala i na sieti „Pokec“, že je práceneschopná a psychicky je na tom zle od rozchodu s O. T.. Obžalovaný podotkol, že s poškodenou sa zoznámil tri týždne po týchto udalostiach. Ďalej uviedol, že doposiaľ nebolo zabezpečené ani vyjadrenie gynekológa, ktoré považoval za nutné aj T. J.. Ku znaleckému posudku z odboru elektrotechnika obžalovaný uviedol, že tento preukazuje skutočnosť, že s telefónom poškodenej bolo manipulované ešte pred odovzdaním ku znaleckému skúmaniu, a to najmä na tom základe, že na strane 20 tohto posudku sa nachádza sms správa zo dňa 16.9.2014 o 19.53 hod., ktorú zasielala poškodená obžalovanému v znení „vezú ma záchrankou preč“. Obžalovaný podotkol, že sms správa v telefóne poškodenej počas skúmania sa už nevyskytuje, a teda je zrejmé, že s týmito údajmi bolo manipulované. Znalecký posudok navyše vyvracia tvrdenia poškodenej v tom zmysle, že obžalovaný jej mal úmyselne zadržiavať kabelku s osobnými vecami a rovnako mobilný telefón, keďže z dokazovania je zrejmé, že v čase o 14.21 hod. 16.9.2014 odoslala poškodená svojej matke správu v znení už som v PD potom zavolám - v tomto čase ju obžalovaný mal podľa jej slov biť 15 minút, čiže ak by tomu tak bolo, predpokladá, že by zaslala matke správu v inom znení, alebo by nezaslala žiadnu správu, keďže jej mal podľa jej tvrdení zadržiavať osobné veci. Obžalovaný ďalej podotkol, že poškodená svojej matke telefonovala i v čase 17.19 hod., a teda ak obžalovaný mal násilím zadržiavať poškodenú kabelku s telefónom, aby nemohla nikam telefonovať, ako je logicky možné, že viackrát poslala sms správy, ako i telefonovala v čase, keď malo dochádzať k páchaniu skutkov a ňou popisovaných udalostí. Obžalovaný namietol i výpovede jednotlivých svedkov. K výpovedi svedka Y. O. dal do pozornosti, že svedok O. vo viacerých výpovediach uvádza, ako si všimol ušpinený odev poškodenej, ako i zranenie na krku poškodenej. Avšak na výsluchu dňa 14.10.2015 pred súdom uviedol: „V nemocnici a príjme som si všimol, že bola špinavá, zranenie som si nevšimol“, čím sa stávajú pochybné jeho predošlé a účelové tvrdenia. K výsluchu svedka O. T. zo dňa 3.6.2015 uviedol, že tento uviedol, že poškodená T. W. sa nechcela s ním rozísť a brala rozchod dosť zle, kde citoval: „nevedela sa cez rozchod preniesť“. Obžalovaný od 17.9.2014 upozorňuje orgány činné v trestnom konaní, že T. zažila traumatický rozchod, čo si však vyšetrovateľ nechcel všimnúť, pričom poukazoval na fakt, že poškodená bola od tohto rozchodu práceneschopná a dňa 14.7.2014 sa poškodená pokúsila spáchať samovraždu užitím liekov „benzodiazepam“. Do pozornosti dával i fakt, že matka poškodenej vzhľadom k tomu, že pracuje v totožnej nemocnici, kde bola pre tieto problémy hospitalizovaná, riešila túto situáciu prostredníctvom interného oddelenia, nie prostredníctvom psychiatrického oddelenia. Podľa jeho názoru túto skutočnosť zvyrazňuje i prepúšťacia správa, kde je v rámci toxikologického vyšetrenia konštatované, že mala poškodená pozitívny nález na „benzodiazepam“. Svedok T. potvrdil i fakt, že mu poškodená v auguste 2014 písala prostredníctvom sociálnych sietí, cituje: „písala mi o tebe, že si bol vo väzení a že ťa jej rodičia nechcú dovoliť, nechcú, aby bola s tebou.“ Podotkol, že svedok T. mu uviedol, aby poškodenej neveril, že jej šibe. Podotkol, že ani znalec z odboru psychiatria sa pri posudzovaní uložených otázok na poškodenú nezaoberal traumatickým rozchodom, ktorý zažila, pričom podľa názoru obžalovaného tieto fakty boli úmyselne znalcovi zatajené, pričom tieto psychické ťažkosti preniesla poškodená do údajného znásilnenia, ktoré sa nikdy nestalo. K výsluchu svedka Y. W., otca poškodenej, obžalovaný uviedol, že tento svedok bol prítomný dňa 16.9.2014 pri podaní trestného oznámenia v Partizánskom, taktiež bol 16.9.2014 o 23.10 hod. prítomný v Prievidzi pri výsluchu dcéry a rovnako 17.9.2014 o 9.30 hod. bol opäť prítomný pri

výsluchu svojej dcéry, čo vyplýva z výsluchu tohto svedka zo dňa 3.6.2015, ale i z výsluchu poškodenej v prítomnosti jej rodičov. Z vyjadrenia svedka Y. W. vyplýva, že práve tento svedok žiadal byť pri výsluchu svojej dcéry, čo opäť odporuje zisteniam, že to mala žiadať dcéra. Taktiež Y. W. dňa 14.11.2014 prehlásil do výpovede, že jeho dcéra bola v čase údajného znásilnenia pannou, čím mal potvrdiť vyjadrenia poškodenej zo dňa 17.9.2014. Z výpovedí svedka Y. W. podľa obžalovaného vyplýva veľké množstvo pochybností a rozporov, čo zvyrazňujú ďalšie dôkazy, ktoré boli vykonané, pričom tvrdenia svedka Y. W. odporujú logickému mysleniu. Rodičia poškodenej smerovali svoje výpovede k tomu záveru, aby sa potvrdili skutočnosti uvádzané poškodenou, keďže títo mali vedomosť čo konkrétne dcéra uvádzala počas výsluchov, keďže tam boli prítomní. Obžalovaný ďalej uviedol, že dňa 16.9.2014 sa matka poškodenej dozvedela, že jej dcéra mala mať s ním intímny styk, pričom bol následne obvinený zo znásilnenia. Taktiež sa matka poškodenej dozvedela, že mali styk aj 19.8.2014 (podotkol celkom prvý u nich doma), z čoho bol opäť následne obvinený poškodenou vo výpovedi dňa 3.11.2014. Obžalovaný dal do pozornosti, že by bolo absolútne jedno, kedy by mal s poškodenou intímny styk, pretože rodičia by každý považovali za znásilnenie, čo vyplýva aj z ich jednotlivých tvrdení. Obžalovaný uviedol, že skutočnosti uvádzané matkou poškodenej sú v rozpore s tvrdeniami svedkov a rovnako v rozpore s viacerými faktami, ktoré si navzájom odporujú, čo vyplýva jednoznačne z dokazovania. Poukázal i na to, že matka poškodenej taktiež uviedla, že dňa 12.9.2014 bola doma, čo však práve svedok Y. W. dňa 3.6.2015 počas hlavného pojednávania vyvrátil tým, že uviedol, že dňa 12.9.2014 bola jeho manželka v práci celý deň, čím obžalovaný dal do pozornosti skutočnosť, že táto svedkyňa sa mu snaží poškodiť, keď klame a zavádza orgány činné v trestnom konaní, a to i preto, že sa ho chceli rodičia poškodenej zbaviť, nakoľko ako sami uviedli, nechceli, aby bol s ich dcérou. Obžalovaný dodal, že všade, kam išla poškodená, či už podať trestné oznámenie, k lekárom, k psychologom, k znalcom, všade bola výlučne v prítomnosti jej rodičov, čím nemala najmenšiu možnosť uviesť objektívne skutočnosti zo dňa 16.9.2014. Obžalovaný má za to, že rodičia poškodenej zatajili skutočnosť, že ich dcéra sa pokúsila spáchať samovraždu v mesiaci júl 2014, kde sa iba vyjadrili, že ju bolelo brucho. Ďalej obžalovaný poukázal na výpoveď svedka L. W., ktorý vo svojich výpovediach potvrdil, že ho v ranných hodinách stretol v obci Dolné Vestenice, keď obžalovaný odchádzal od jeho priateľky T. W., u ktorej prespal. Svedkyňa H. V. - matka obžalovaného vo svojej výpovedi uviedla, že si brával počas vychádzok s poškodenou na prechádzky „deku“ (na ktorej sa milovali), ako i fakt, že po týchto viacerých prechádzkach obžalovaný mal odev ušpinený, čo bolo zapríčinené stykom a stykmi v prírode. Poukázal na to, že poškodená zatajila a ani neuviedla skutočnosť, že k rodine obžalovaného chodila na návštevy, ako i iné fakty ohľadom ich vzťahu. Okrem iného mu dňa 17.9.2014 prišla od jeho matky sms správa po jeho zadržaní v znení: „Načo sem stále chodila a oblizovala Ťa“. Týmto obžalovaný poukázal na skutočnosť, že poškodená mu lásku vyznávala a vyjadrovala i pred jeho rodinou. Ďalej uviedol, že jeho matka taktiež vo svojej výpovedi potvrdila, že medzi ním a poškodenou bol veľmi pekný vzťah, čo však rodičia W. popreli, keďže nechceli, aby ich dcéra bola s ním vo vzťahu. Obžalovaný dal do pozornosti výpoveď svedkyne Q. X., u ktorej ide o jedinú priamu svedkyňu, ktorá vyvracia zavádzajúce tvrdenia poškodenej v konkrétnych okolnostiach. Podľa vyjadrení tejto svedkyne, táto išla okolo nich v čase o 18.11 hod., pričom si jednoznačne nevšimla žiadne násilné správanie medzi ním a poškodenou, ale naopak, videla ich v objatí sedieť na lúke. Tieto tvrdenia podľa názoru obžalovaného vyvracajú klamstvá poškodenej, že od príchodu na miesto kvázi skutku po odchod bol voči nej neprestajne agresívny a že ju neustále fyzicky napádal. K tejto svedkyňi obžalovaný s poškodenou boli chrbtom, pričom obžalovaný podotkol, že on o tejto pani nevedel a ani ju nevidel, čo opäť vyvracia klamstvo poškodenej, keď uviedla, že obžalovaný jej mal povedať, aby bola ticho, že jej zlomí väzy, pričom jej mal vykrúcať hlavu v čase, keď táto pani išla okolo nich. Taktiež táto svedkyňa vo výsluchoch uviedla, že sedeli na lúke a od plotu boli vzdialení 5 metrov. Obžalovaný ďalej uviedol, že poškodená taktiež zamlčala úmyselne bozkávanie pred stykom, jej vzrušenie sa pred a počas styku a taktiež orgánom činným v trestnom konaní neuviedla, že po milovaní jej povedal, že súlož ukončil do nej a že dúfa, že bude tehotná, pričom poškodená ihneď spanikárila. Ďalej poukázal na to, že z komunikácie medzi ním a poškodenou na portáli azet.sk (pokec) je evidentné, že poškodená zavádzala orgány činné v trestnom konaní a neuviedla im pravdivé tvrdenia o ich vzťahu, intímnom živote, ale i o jej psychických ťažkostiach po rozchode s jej bývalým priateľom O. T.. K výpisu sms správ ako dôkazu obžalovaný uviedol, že s ich obsahom bolo manipulované, nakoľko v nich absentuje sms správa zo dňa 16.9.2014 o 19.53.27 hod., ktorú mu zaslala poškodená v znení: „vezú ma záchrankou preč“ a ktorý je i v znaleckom posudku na strane „20“. Obžalovaný týmto dal súdu do pozornosti, že ako prvá ho v čase 19.28 hod. a 19.53 hod. kontaktovala práve poškodená, pričom on len reagoval na jej sms správy. K lekárskeým správam zo dňa 16.9.2014 a zo dňa 17.9.2014 obžalovaný uviedol, že tieto sú v rozpore so zisteniami jednotlivých lekárov a v rozpore s tvrdeniami poškodenej, ako i v rozpore s fotodokumentáciou, pretože všetky obsahujú iný obsah, a

so zistenými skutočnosťami sú v extrémnom a nelogickom rozpore. Okrem iného poukázal na to, že dňa 4.2.2015 v lekárskej správe T. J., tento lekár žiadal nutne najmä vyjadrenie gynekológa, čo doteraz nebolo vykonané i keď ho žiadala i obhajoba. Opakovane obžalovaný uviedol, že všetkým stranám a všetkým lekárom je doposiaľ zatajovaná skutočnosť, že poškodená dňa 14.7.2014 sa pokúsila spáchať samovraždu užitím liekov, čo len zvyrazňuje fakt, že jej traumatický rozchod s bývalým priateľom O. T. preniesla do údajného znásilnenia, ktoré sa nikdy nestalo. Rovnako na základe neúplných informácií zo strany poškodenej nemohol objektívne vyhotoviť znalecký posudok ani Y. K., keďže disponoval nesprávnymi a zavádzajúcimi informáciami. K samotnému dôkazu na č.l. 663-666 spisu uviedol, že vzhľadom k vyjadreniam v danej správe a k vyjadreniam svedkov a listinných dôkazov sa jedná o jednoznačné rozpory v tvrdeniach, čo sa týka samotného trestného oznámenia. Obžalovaný uviedol, že z vyjadrenia OR PZ Partizánske vyplýva, že v čase 21.05 hod. prijali oznámenie od T. J., že má na ošetrovanú pacientku, ktorá mala byť znásilnená. Obžalovaný ďalej uviedol, že tieto vyjadrenia sú v rozpore, nakoľko v čase o 19.56 hod. telefonovala poškodenej kriminálna polícia z tel. čísla +XXXXXXXXXXXX (s poukazom na znalecký posudok elektrotechnika), čím obžalovaný dal do pozornosti fakt, že ako mohla polícia z Prievidze v čase 19.56 hod. telefonovať poškodenej, keď skutok mal byť ohlásený až v čase 21.05 hod. Ďalej obžalovaný poukázal na skutočnosť, že pri podaní trestného oznámenia v Partizánskom bola s poškodenou spisovaná zápisnica v prítomnosti jej otca, pričom tieto skutočnosti potvrdili zhodne aj otec poškodenej, ale i poškodená, avšak táto zápisnica doposiaľ nebola dodaná do spisu. K samotným tvrdeniam a výsluchom poškodenej T. W., ako i k dokazovaniu, obžalovaný uviedol, že jej tvrdenia nachádzajúce sa v obsahu úradného záznamu sú nelogické a zavádzajúce pri porovnaní s predošlými výsluchmi ako i výsluchmi po ňom. Obžalovaný poukázal na to, že k zápisnici o trestnom oznámení sú zjavné celkom odlišné tvrdenia ako tie, ktoré sú uvedené v úradnom zázname zo dňa 17.9.2014, ktoré boli vykonané po trestnom oznámení. K výpovediam poškodenej počas prípravného konania obžalovaný uviedol len toľko, že tieto sú logickým klamom poškodenej, ktorá tieto výpovede podávala pred vyšetrovateľom v prítomnosti rodičov, ktorým sa bála uviesť pravdu o ich vzťahu a o ich intímnom živote, a teda bolo jednoznačne chybou vyšetrovateľa vykonať takýto výsluch, ktorým sa začínalo konanie. Obžalovaný má za to, že pri porovnaní výpovedí v jednotlivých štádiách konania je evidentné, že poškodená klame a klamala pri podaní trestného oznámenia, čo zvyrazňujú viaceré svedecké výpovede a iné dôkazy, keďže jej nezmysly boli vyvrátené takmer všetky. Obžalovaný uviedol, že poškodená dňa 2.9.2015 uvádzala vymyslené odpovede, ktoré nie sú v súlade so zistenými skutočnosťami. Poškodená vo svojej výpovedi dňa 2.9.2015 uviedla, že sa zoznámili v mesiaci júl 2014, čo odporuje zisteniam, keďže z komunikácie Pokec vyplýva, že sa zoznámili dňa 4.8.2014. Ďalej poškodená vo výpovedi uviedla, že pán O. sa jej ponúkol, že ju zavezie, avšak z výpovedí a výsluchov svedka O. vyplýva, že tohto mala požiadať práve poškodená. Poškodená ďalej vo svojej výpovedi uviedla, že po skutku jej mal obžalovaný písať sms správu a volať jej, pričom z dokazovania vyplýva, že ako prvá v čase 19.28 hod. a 19.53 hod. kontaktovala poškodená obžalovaného, pričom túto skutočnosť podporuje znalecký posudok z odboru elektrotechnika. Obžalovaný dal do pozornosti, že poškodená sa v tomto výsluchu absolútne nevyjadрила k priebehu skutku ani k priebehu ich milovania zo dňa 16.9.2014. Poškodená uviedla, že dňa 30.8.2014 obžalovaný u nich prespal. Obžalovaný podotkol, že k tomuto priznaniu ju donútila len dôkazná situácia, a to až v jej šiestej výpovedi priznala túto skutočnosť, o ktorej podľa obžalovaného klamala od 16.9.2014 až do 2.9.2015. Ďalej poukázal na otázku prokurátorky, či bol medzi nimi aj iný násilný styk - poškodená neuviedla nič, a to i napriek tomu, že dňa 3.11.2014 ho vo svojej výpovedi obvinila zo znásilnenia, ktorého sa mal dopustiť dňa 30.8.2014. Ďalej na otázku prokurátorky, či obžalovaný poškodenej povedal o jeho odsúdeniach, poškodená uviedla „nie nič mi nepovedal“, avšak obžalovaný poukázal na to, že je preukázané, že poškodená i tu zavádza, pretože svedok T. dňa 3.6.2015 pred súdom vo svojej výpovedi uviedol, že mu v mesiaci august 2014 poškodená písala o tom, že obžalovaný bol vo väzení, a teda logicky o tom vedela, čo však poškodená pred súdom zamlčala. Ďalej poškodená vo svojej výpovedi dňa 2.9.2015 uviedla, že sa nepamätá, že by bol medzi nimi taký styk ako 16.9.2014, pričom obžalovaný podotkol, že v predošlých výpovediach najmä dňa 3.11.2014, ale i pred znalcom z psychiatrie uviedla, že násilný styk mal obžalovaný na nej vykonať opakovane. Poškodená podľa názoru obžalovaného svoju výpoveď dňa 2.9.2015 sa naučila a zopakovala od slova do slova, na čo reagoval i jeho obhajca, pretože nie je logicky možné pamätať si úplne všetky slová uvádzané vo výpovedi pri podaní trestného oznámenia zo dňa 16.9.2014. Ďalej poškodená vo svojej výpovedi dňa 2.9.2015 uviedla, že keď ich videla pani X., tak sa rozprávali. Obžalovaný podotkol, že táto svedkyňa bola od nich šesť metrov a nevidela ich rozprávať sa, ale videla ako sa objímajú. Okrem iného obžalovaný uviedol, že poškodená ani v jedinej predošlej výpovedi neuviedla, že sa rozprávali, ale uvádzala, že od príchodu na miesto skutku ju mal obžalovaný ihneď biť a znásilňovať, čo je rovnako podľa názoru obžalovaného nelogické pri porovnaní dôkazov a jednotlivých

tvrdení poškodenej v otázkach, čo malo predchádzať kvázi znásilneniu, pretože poškodená vždy tvrdí niečo iné, a to tak, aby sa jej výpovede dostali do súlade so zistenými skutočnosťami. Obžalovaný poukázal na to, že ani v jednej z predošlých výpovedí neuvádzala, že by na uvedenom mieste sedela, pretože vo výpovediach predošlých uvádzala, že ihneď po príchode do tohto parku ju mal obžalovaný začať biť a znásilňovať, čo je v rozpore s jej tvrdením na hlavnom pojednávaní. Poškodená vo svojej výpovedi dňa 2.9.2015 nevedela vysvetliť, prečo tvrdila, že v čase znásilnenia bola pannou. Obžalovaný dal súdu do pozornosti, že pri podaní trestného oznámenia bola vypočúvaná v prítomnosti rodičov, ktorí o ich intímnom živote nič nevedeli a rovnako je preukázané, že práve ich prítomnosť ovplyvnila obsah podania trestného oznámenia. Ďalej obžalovaný uviedol, že poškodená na položenú otázku, kedy vám obžalovaný dňa 16.9.2014 urobil svojimi ústami na krku „cucflek“ uviedla, že si to nepriala, čiže podľa názoru obžalovaného vylúčila, že to má od škrtenia, avšak až na dotaz predsedníčky senátu poškodená uviedla, že vylučuje „cucflek“ a vo svojej výpovedi uviedla, že to má od škrtenia. Obžalovaný dal do pozornosti, že na túto kvázi modrinu poškodená uvádzala rozdielne tvrdenia. Na otázku obžalovaného: „pýtal som sa vás pred milovaním, či sa chcete so mnou milovať?“, poškodená uviedla: „nespýtal sa ma, či sa chcem milovať“. Rozpor podľa názoru obžalovaného je jednoznačný, keď práve dňa 17.9.2014 v čase 19.50 hod. uviedla vo svojej výpovedi pred vyšetrovateľom, že obžalovaný sa jej pýtal, či sa chce s ním milovať, ale že si nevie spomenúť ako jej obžalovaný položil túto otázku. Na položenú otázku obžalovaného, či obžalovanému písala v minulosti, že sa bojí chlapov, mužov, uviedla: „nepísala som ti, že sa bojím chlapov, mužov.“ Obžalovaný ďalej podotkol, že najmä v komunikácii Pokey existuje o tomto jej tvrdení dôkaz. Obžalovaný ďalej uviedol, že počas výsluchu poškodenej dňa 2.9.2015 obžalovaný upozornil a namietal fakt, že splnomocnená zástupkyňa poškodenej radí poškodenej očami ako má odpovedať, alebo či má odpovedať na položené otázky, pričom poškodená odpovedala až po tomto jej znamení očami, resp. po tomto pokyne, čím sa podľa názoru obžalovaného stal proces neobjektívnym. Taktiež obžalovaný poukázal na to, že poškodená mala počas svojej výpovede dňa 2.9.2015 poznámky, z ktorých čerpala a navyše celú výpoveď zo dňa 17.9.2014 zopakovala od slova do slova tak, že sa ju naučila, pretože nebola schopná zapamätať si svoje klamstvá. Poškodená na otázku obžalovaného, prečo ho po skutku kontaktovala dvakrát ako prvá, uviedla: „nepísala som, prvá som nekontaktovala“. Obžalovaný uviedol, že tieto zavádzajúce tvrdenia zvyrazňuje najmä posudok z elektrotechniky, pretože obžalovaného mala kontaktovať ako prvá. Obžalovaný ďalej uviedol, že vo výpovediach poškodenej sa nachádza veľké množstvo rozporov a pochybností, pričom poukázal len na niektoré, nakoľko poukázať na všetky by bolo zjavne rozsiahle. Obžalovaný taktiež podotkol ako je logicky možné, ak jej mal držať ústa, aby mu poškodená čokoľvek hovorila. Je podľa názoru obžalovaného rovnako absurdné, ak vo všetkých výpovediach poškodená tvrdí, že svedkyňa X. išla okolo nich pred milovaním dokonca i na výsluchu na hlavnom pojednávaní a na otázku predsedníčky senátu, kedy išla okolo svedkyňa, poškodená uviedla „po milovaní“, teda obžalovaný má za to, že je jednoznačné, že poškodená si odpovede prispôsobuje ku štádiu konania. Obžalovaný ďalej uviedol, že doposiaľ nebola zodpovedaná otázka prečo svedok O. uvádzal, že o údajnom znásilnení mu mala hovoriť poškodená, keď práve túto skutočnosť popiera, pričom ako môže okresný súd tvrdiť niečo, čo nebolo povedané a navyše je dostatočne preukázané, že svedok O. bol poškodenou ovplyvňovaný. Dňa 3.11.2014 poškodená obžalovaného obvinila, že ju mal prinútiť k styku i dňa 30.8.2014. Samotní rodičia poškodenej sa o ich intímnom živote dozvedeli až počas vyšetrovania a práve vtedy bol obvinený i za skutok zo dňa 30.8.2014, pričom obžalovaný nechápe a nedáva mu zmysel prečo nie je stíhaný i za tento skutok. Obžalovaný ďalej poukázal na skutočnosť, že v odôvodnení napadnutého rozsudku je uvedené, že poškodená o skutku povedala rodičom až keď prišla z polície, pričom toto je podľa obžalovaného zavádzajúce tvrdenie, nakoľko z výpovedí otca ako i matky poškodenej vyplýva, že títo boli prítomní počas troch výpovedí ich dcéry s poukazom na výsluch zo dňa 3.6.2015. Ďalej obžalovaný uviedol, že matka poškodenej potvrdila skutočnosť, že jej dcéra viackrát telefonovala, čo odporuje tvrdeniam poškodenej, že jej obžalovaný zadržoval telefón, aby nemohla nikam telefonovať. Ďalej obžalovaný poukázal na to, že poškodená uviedla svedkovi O., aby ju zaviezol za matkou do nemocnice v Partizánskom, s čím svedok O. súhlasil, preto obžalovanému nie je jasné ako mohla matka poškodenej tvrdiť, že dcéra jej telefonovala, že ide domov, keď bolo vopred so svedkom O. dohodnuté, kam ju zavezie ešte predtým ako poškodená komunikovala s matkou. Obžalovaný opakovane uviedol, že matka poškodenej taktiež zamlčala stranám v konaní samovražedný pokus dcéry v mesiaci júl 2014 ako následok rozchodu s bývalým priateľom, pričom z dokazovania je zrejmé, že poškodená má dlhodobu psychické ťažkosti. Ďalej obžalovaný poukázal na to, ako mohol otec poškodenej ísť na políciu v Partizánskom nahlásiť skutok, keď sa mal o ňom dozvedieť až v nemocnici po vyšetrení dcéry, pretože z výpovede otca poškodenej vyplýva, že bol najskôr nahlásiť skutok a až potom sa mal o ňom dozvedieť. Obžalovaný uviedol, že svedkyňa X. ani v jednej výpovedi neuvádzala akékoľvek kríky, ale ako sama

spontánne uviedla, videla nás sedieť na lúke medzi stromom a prašiakom a nevidela žiadne násilné správanie. Okrem iného poškodenú táto svedkyňa opoznala až na hlavnom pojednávaní dňa 1.4.2015, a nie na polícii ako je to podľa obžalovaného zámerné uvedené v obsahu rozsudku, pričom svedkyňa len videla poškodenú v čase previerky na mieste, kde sa milovali. K svedkovi O. obžalovaný ešte uviedol, že až do 8.1.2015 on nevedel nič o údajnom znásilnení, na ktoré si po niekoľkých stretnutiach s poškodenou spomenul až vo výpovedi v roku 2015. Obžalovaný ďalej uviedol, že svedok O. nie je znalec z odboru psychiatria, pretože tvrdil, že poškodená bola psychicky zrútená, pričom obžalovaný podotkol, že poškodená začala panikáriť, keď jej obžalovaný uviedol, že súlož ukončil do nej a že ju nepustí domov a bude spať u neho, čo uviedol v reštaurácii u O.. Podľa jeho názoru je zarážajúce ľahať do dôkazov deti O., pretože je maximálnym klamstvom tvrdiť, že týmto deťom mala poškodená vravieť o znásilnení, keďže ani poškodená neuviedla, že by im čokoľvek z ich rodiny v tom čase hovorila. Obžalovaný má za to, že poškodená si znásilnenie vymyslela pred rodičmi, pretože o ňom vravela práve pred svojimi rodičmi. Taktiež obžalovaný uviedol, že v odôvodnení napadnutého rozsudku ohľadne vyjadrenia znalca T. K. sa nachádzajú zavádzajúce tvrdenia. Otázky na znalca v súvislosti so skúmaním poškodenej T. W. boli uložené zodpovedať v čase, keď táto nemala žiadnu traumu. Navyše tieto boli podstatné na zodpovedanie otázky v súvislosti so spáchanými údajnými skutkami, pričom okresný súd odôvodnil, že poškodená v čase traumy nemala sklony ku klamstvám, a teda súd ani orgány činné v trestnom konaní sa nezaoberali otázkou, prečo klamala pri podaní trestného oznámenia. I z toho dôvodu obžalovaný namieta fakt, že odpovede znalca mali byť smerované ku skutku, a nie ku traume, ktorú si poškodená vytvorila po jej pochybnej výpovedi zo dňa 3.11.2014. Poškodená môže tvrdiť a zotrvávať na skutočnosti, že mala byť obžalovaným znásilnená, avšak nie je možné, aby uvádzala, že má traumu zo sexu, zo styku, z milovania, keďže styky mávali pravidelne, a tieto pripustila až pod ťarchou dôkazov. Dokonca 16.9.2014 orgány činné v trestnom konaní poškodená zavádzala v tom zmysle, že v čase údajného skutku mala byť panna. Podľa názoru obžalovaného klamstvá a výmysly poškodenej vznikli najmä tým, keď vyšetrovateľ povolil výsluchy poškodenej v prítomnosti jej rodičov, ktorí trvali na tom, aby pri týchto výsluchoch boli. Taktiež znalec sa pri vyhotovovaní otázok a odpovedí nevysporiadal so skutočnosťou, že poškodená bola v minulosti liečená a hospitalizovaná pre psychické ťažkosti, pretože tieto informácie znalcovi boli účelovo a úmyselne zamlčané zo strany poškodenej, pretože o tomto existujú dôkazy, a to komunikácia „pokec“, ale i zdravotná dokumentácia poškodenej, a to zo dňa 8.11.2012, ale i zo dňa 10.7.2014 a 15.7.2014. To, že sa okresný súd vysporiadal s výpoveďou obžalovaného tým, že mala byť účelová, je založené prevažne na domnienkach, pretože tvrdenia obžalovaného sú podložené dôkazmi, ktoré práve okresný súd nechcel účelovo pripustiť. Podľa názoru obžalovaného výpovede O., O., matky poškodenej, otca poškodenej, sú vyvrátené práve výpoveďou poškodenej, keďže sú v zjavnom rozpore pri porovnaní ich jednotlivých tvrdení. Zo skutku údajného znásilnenia je obžalovaný usvedčovaný šiestimi rozdielnymi výpoveďami poškodenej, ktorej evidentne hrozilo reálne trestné stíhanie a i preto sa naučila od slova do slova výpoveď zo dňa 16.9.2014. Je nesporné, že dôkazy a tvrdenia, ktoré obžalovanému majú vinu preukázať, sa od 16.9.2014 do 4.5.2016 ohýbajú na jeho vrub. Obžalovaný ďalej uviedol, že pre skutok v zmysle § 234 ods. 1 Tr. zák. zo dňa 10.3.2004, sp.zn.2T/291/03 bol odsúdený na trest, ktorý vykonal v roku 2007. Obžalovaný uviedol, že bol podmienenčne prepustený paradoxne za rozsudok sp.zn.3T/146/00, čiže trestnej činnosti, ktorej sa mal dopustiť dňa 16.9.2014 voči T. W. sa mal dopustiť v skúšobnej dobe pre prečin. Obžalovaný podotkol, že trest vo výmere 4 roky za trestný čin lúpeže vykonal celý. Z výkonu trestu odňatia slobody bol obžalovaný prepustený dňa 19.6.2009. Pre trestný čin krádeže v konaní sp.zn.3T/146/00, pričom okrem iného mu práve trest vo veci sp.zn.3T/146/00 bol dňa 2.1.2013 amnestovaný prezidentom Slovenskej republiky. Obžalovaný aj na tomto základe z opatrnosti požiadal odvolací súd o zväženie uloženia trestu, ktorý mu bol dňa 4.5.2016 uložený za použitia § 38 ods. 5 Tr. zák. Obžalovaný zároveň požiadal odvolací súd o doplnenie dokazovania, nakoľko je zrejmé, že okresný súd sa nevysporiadal s dôkazmi na základe objektívnych skutočností, ale rozhodnutie o vine je založené na nevykonaných dôkazoch a rovnako na zavádzajúcich tvrdeniach poškodenej, svedkov W. a svedkov O.. Obžalovaný požiadal vykonať dôkazy, resp. dokazovanie v rozsahu potrebnom pre zistenie skutočností závažných pre trestné konanie. Obžalovaný navrhol najmä vykonať opätovný znalecký posudok na poškodenú, z odboru psychiatria a zodpovedať otázku, prečo poškodená klamala a fantazírovala. Navyše znalci uviedli, že poškodená nemá sklony ku klamstvám, pričom z dokazovania je evidentné, že pravdivé skutočnosti ako i okolnosti zo dňa 16.9.2014 neuvádzala a navyše znalcom zamlčala „pokus o samovraždu“ a iné rozhodné údaje, a teda znalec, resp. znalci vychádzali z neúplných informácií. Obžalovaný ďalej navrhol vykonať konfrontáciu medzi obžalovaným a poškodenou na odstránenie rozporov počas celého procesu, ktoré nevznikli jeho zavinením. Taktiež navrhol zabezpečiť vyjadrenie znalca z odboru gynekológia, ktoré doposiaľ nebolo zabezpečené, pričom ho navrhoval i T. U. J. v lekárskom zázname zo dňa 4.2.2015, kde sa vyjadril, že je nutné aj vyjadrenie

gynekológa. Obžalovaný dal do pozornosti, že nebolo doposiaľ zabezpečené ani sexuologické znalecké skúmanie ani jeho osoby a ani poškodenej, a to i napriek tomu, že obžalovaný chce dobrovoľne podstúpiť sexuologické skúmanie. Obžalovaný podal odvolanie voči rozsudku okresného súdu Prievidza zo dňa 4.5.2016 sp.zn.3T/40/2015, nakoľko boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci ako i pre nejasnosti v skutkových zisteniach, a taktiež pre množstvo pochybností, ktoré neboli odstránené. Na základe argumentov uvedených v obsahu odvolania a jeho doplnení voči napadnutému rozsudku obžalovaný požiadal o oslobodenie spod obžaloby zo žalovaného skutku v zmysle § 199 ods. 1 Tr. zák., keďže obžalovaný je nevinný a tohto skutku sa voči poškodenej nedopustil. Zároveň požiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok, a aby sám vo veci rozhodol, respektíve v prípade nejasností požiadal o doplnenie dokazovania, a to najmä vykonanie dôkazov, o ktoré požiadal.

K odvolaniu obžalovaného sa do konania verejného zasadnutia krajského súdu prokuratúra a ani poškodená písomne nevyjadrili.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol, nakoľko napadnutý rozsudok považuje za zákonný a vecne správny.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine z trestného činu znásilnenia v zmysle § 199 ods. 1 Tr.zák. a vo vzťahu k trestu a uložil obžalovanému primeraný trest, respektíve alternatívne navrhol, aby odvolací súd zrušil celý výrok o vine a treste a vec vrátil okresnému súdu, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný L. V. na verejnom zasadnutí krajského súdu uviedol, že je nevinný a navrhol, aby bol spod obžaloby za znásilnenie oslobodený, pretože ho nespáchal.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 9. júna 2016, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr.por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 14. júla 2016. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného L. V. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr.por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom (a to i vo vzťahu k právnej kvalifikácie znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr.zák.). Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpoveď obžalovaného L. V., ale o výpovede svedkov T. W. ml., ktorá má i procesné postavenie poškodenej (ďalej len „poškodená“), o výpovede svedkov T. W. st., Y. W., Q. X., L. W., H. V., Y. O., Y. O., O. T., o výsluchy znalcov N. P. H., T. Q. R., T. I. K. a o ďalšie listinné dôkazy, na ktoré poukázal v napadnutom rozsudku, o vierohodnosti, ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonomnom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia dostatočne podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade správne zistil, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný spôsobom uvedeným v napadnutom rozsudku. Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd a na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybne usvedčujú obžalovaného L. V. zo spáchania žalovaného skutku. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania, a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr.por. Úvahy a závery okresného súdu sú založené na zásadách logického konania a uvažovania, sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje. Odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní neboli preto spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, preto ich nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Okresný súd na podklade vo veci vykonaných dôkazov, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, správne zistil, že obžalovaný dňa 16.9.2014 v parku na Dlhej ulici v Prievidzi,

násilím a hrozbou násilia iného nútil, aby niečo konal, opomenul a trpel a v parku na sídlisku Sever v Prievidzi násilím a hrozbou bezprostredného násilia donútil ženu k súložiu, čím tak po stránke subjektívnej, ako i objektívnej naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr.zák. a zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr.zák. Okresný súd správne dospel k záveru, že obranu obžalovaného vyvracia a zo spáchania trestnej činnosti ho usvedčuje výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní, ktorá popísala priebeh skutku konania obžalovaného tak v parku na Dlhej ulici v Prievidzi ako i parku na Sídlisku Sever v Prievidzi. Odvolací súd rovnako ako okresný súd dospel k záveru, že isté rozpory poškodenej vo výpovedi na hlavnom pojednávaní oproti výpovediam z prípravného konania nie je možné hodnotiť ako podstatné, pričom išlo o drobné (nepodstatné) odlišnosti, ktoré nemajú podstatný vplyv na význam jej výpovede. Odvolací súd zdôrazňuje, že poškodená v podstatných okolnostiach skutku, tieto popísala zhodne. Okresný súd veľmi správne zhodnotil, že isté drobné rozpory majú základ v povahe trestnej činnosti, no hlavne z pohľadu hodnotenia osoby poškodenej, ktorá je povahovo citlivá mladá žena, ktorá sa hanbila o veci vypovedať, pričom zo záverov znalca z odboru psychiatrie jednoznačne vyplynulo, že poškodená trpela postraumatickou stresovou poruchou, nemá sklony ku vedomému skresľovaniu, klamstvu a pod vplyvom tejto poruchy nebola dlhšiu dobu schopná i samotného výsluchu ohľadne pripomínania si prežitých okolností. Okresný súd taktiež správne poukázal i na výpoveď obžalovaného z prípravného konania pri konfrontácii s poškodenou a jeho výpoveď pred sudcom pre prípravné konanie, v ktorých sa obžalovaný L. V. k spáchaniu trestného činu znásilnenia priznal tak, ako sa mu to kládlo za vinu v uznesení o vznesení obvinenia a neskôr v obžalobe. Jeho obrana na hlavnom pojednávaní spočívala v tom, že tejto trestnej činnosti (okrem vydierania, ku ktorému sa v celom rozsahu priznal) sa nedopustil, pričom poukázal na to, že síce s poškodenou v parku Prepadliny mali pohlavný styk, no tento bol dobrovoľný. Okresný súd zároveň správne zhodnotil, že obrana obžalovaného, že poškodená okolnosti násilného prinútenia k súložiu tvrdí pod tlakom rodičov, je vyvrátená výpoveďou svedka O., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že cestou z Pohostinstva u O., čo bolo krátko bezprostredne po skutku spontánne hovorila o znásilnení v čase, kedy ešte poškodená ani nebola so svojimi rodičmi. Taktiež vina obžalovaného je nepriamo potvrdená i výpoveďami svedkov T. W. st. a J.C. W., ktorí sa o tom mali dozvedieť bezprostredne po skutku, keď im o tom povedala poškodená. Zároveň násilné správanie voči poškodenej potvrdzujú i existujúce stopy po tomto násilí vyplývajúce z listinných dôkazov, lekárskeho záznamu a potvrdení. Z lekárskej správy zo dňa 16.9.2014 (na č.l. 258 až 259 spisu) vyplýva, že poškodená bola dňa 16.9.2014 v zdravotníckom zariadení - Nemocnica Partizánske vyšetrená, pričom jej bolo zistené pomliaždenie pravej ušnice s oderkou a pomliaždenie prednej časti krku. K mechanizmu vzniku týchto zranení poškodená lekárovi uviedla, že vznikli tým, že bola napadnutá priateľom, škrtil ju a znásilnil, pričom jej zranenie si vyžiadalo liečenie 5 až 7 dní. Ďalej zo záznamu z vyšetrenia vykonaného dňa 17.9.2014 o 2.07 hod. (na č.l.260 spisu) vyplýva, že poškodená bola vyšetrená gynekologicky s tým, že okolie genitálu i konečníka bolo bez poranenia a bola u nej zistená na chrbte v oblasti driekovej chrbtice sufúzia priemeru 1,5 cm, na pravej ruke exkoriácia do veľkosti 2 cm, na pravom pleci exkoriácia vo veľkosti 1,5 cm, na krku exkoriácia do 2,5 cm (poškodená uviedla, že to má po škrtení).

K námietke obžalovaného L. V. ohľadne postupu, ktorým v prípravnom konaní vyšetrovateľ policajného zboru nesprávne umožnil rodičom poškodenej byť prítomnými pri jej výsluchu a následne ich vypočul ako svedkov v predmetnej trestnej veci, odvolací súd uvádza, že rodičia poškodenej sa o skutočnostiach, ktoré sa mali udiať v inkriminovanom čase, nedozvedeli na výsluchu poškodenej T. W. ml., ale tieto im poškodená oznámila bezprostredne po skutku (ešte pred jej výsluchom). Z výpovede T. W. st. predsa vyplynulo, že v inkriminovaný deň okolo 19.30 hod. jej telefonovala dcéra T. W. ml., že ju vezie nejaký pán, že ide domov a ona jej povedala, aby prišla za ňou do práce, lebo mala z toho telefonátu zlý pocit (vycítila to z hlasu dcéry) a keď prišla dcéra za ňou do nemocnice, poškodená plakala, bola špinavá, mala dotčené ruky, zranenie na krku a povedala jej, čo sa jej malo stať, že ju obžalovaný znásilnil v kríkoch a hovorila jej, že ju mal obžalovaný aj biť. Rovnako i svedok Y. W. (otec poškodenej) vo svojej výpovedi potvrdil, že v čase keď sa mal skutok stať, jeho manželka bola v práci, pričom podvečer mu volala manželka, či je dcéra doma, že sa jej nemôže dovolať. Potom mu volala dcéra, aby prišiel pre ňu do Prievidze, že je v nejakej reštaurácii. Keď bol vo Vestenicich, volala mu manželka, že ich dcéru vezie nejaký pán do práce ku nej do Partizánskeho. Tam prišiel i on a v čase po 19.30 hod. prišla do nemocnice aj jeho dcéra. Svedok sa v tom čase dozvedel, že ju priviezol pán O., jeho dcéra bola špinavá, na krku mala asi 4 cm podliatiny a už vtedy sa dozvedel, že obžalovaný sa jej mal vyhrážať, že ju zastrelí, že ju mal obžalovaný znásilniť s tým, že jeho dcéra bola vtedy veľmi rozrušená. Za takýchto okolností, keď obaja rodičia ako svedkovia v predmetnej trestnej veci sa o skutočnostiach, ktoré vypovedali, dozvedeli ešte pred tým, ako bola vypočutá v procesnom postavení poškodenej

ich dcéra T. W. ml., nemožno ich výpovede hodnotiť ako procesne bezvýznamné a v predmetnej trestnej veci procesne nepoužiteľné. Taktiež neobstojí námietka, že poškodená pred vyšetrovateľom v ich prítomnosti vypovedala pod vplyvom istého tlaku, prípadne strachu, nakoľko poškodená obom svojim rodičom bezprostredne po skutku (ešte pred jej výpoveďou pred vyšetrovateľom) ozrejmila, čo sa jej v inkriminovaný deň stalo. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že poškodená bola riadne a zákonným spôsobom vypočutá na hlavnom pojednávaní okresného súdu (výsluch zo dňa 1.4.2015 bol prerušený pre náhlu nevoľnosť poškodenej, kvôli čomu nebolo možné pokračovať v jej výpovedi, avšak jej výsluch bol riadne, v celom rozsahu a zákonným spôsobom vykonaný na hlavnom pojednávaní dňa 2.9.2015), kde boli dôsledne okresným súdom dodržané zásady kontradiktórnosti a zároveň i právo obžalovaného na obhajobu, pričom po samostatnej spontánnej výpovedi poškodenej T. W. ml. jej boli kladené doplňujúce otázky zo strany prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza, zo strany obhajcu obžalovaného, taktiež predsedičkou senátu a i samotným obžalovaným. Zároveň na hlavnom pojednávaní okresného súdu dňa 2.9.2015 boli odstraňované i rozpory medzi výpoveďou poškodenej vykonanou na hlavnom pojednávaní v porovnaní s jej výpoveďami z prípravného konania.

Pokiaľ obžalovaný namietol, že výpoveď poškodenej T. W. ml. je rozporuplná, plná klamstiev a nedôveryhodná, odvolací súd uvádza, že znalec z odboru psychiatrie T. I. K. v záveroch svojho znaleckého posudku pri skúmaní duševného stavu poškodenej konštatoval, že poškodená T. W. ml. nemá chorobné sklony k fantazírovaniu a skresľovaniu prežitých udalostí, ku klamstvám, dokáže riadne vnímať priebeh udalostí, tieto si dokáže riadne zapamätať a zároveň ich dokáže reprodukovať. Navyše odvolací súd dodáva, že znalec vo svojom znaleckom posudku konštatoval, že poškodená sa toho času lieči na posttraumatickú stresovú poruchu a úzkostnú depresívnu poruchu, ktoré u nej vznikli ako následok trestného činu. Znalec sa jednoznačne na hlavnom pojednávaní vyjadril, že takýto stav nemožno privodiť po rozchode partnerov. Zároveň T. I. K. konštatoval, že z tohto pohľadu je doplnenie znaleckého posudku nadbytočné. Odvolací súd považuje uvedenú námietku obžalovaného za neopodstatnenú. Taktiež na základe záverov znalca T. I. K. je neopodstatnená i námietka obžalovaného, ktorou sa domáha doplnenia znaleckého posudku, keďže obžalovaný tvrdí, že poškodená po rozchode s predchádzajúcim partnerom O. T. mala v mesiaci júl 2014 spáchať pokus o samovraždu (v jej tele boli zistené zvyšky benzodiazepamu) a jej zlý psychický stav bol znalcovi úmyselne zatajený, pretože znalec na hlavnom pojednávaní jednoznačne konštatoval, že takýto stav poškodenej ako u nej zistil, nemožno privodiť po rozchode partnerov. Odvolací súd z tohto hľadiska rovnako ako okresný súd považuje doplnenie znaleckého posudku znalca z odboru psychiatrie za nepotrebné a nadbytočné.

K námietke obžalovaného, že okresný súd podľa § 277 ods. 2 Tr.por. odmietol vykonať ním navrhnuté dôkazy a že sa nevyrovnal so všetkými, pre rozhodnutie významnými okolnosťami tým, že odmietol vykonať opätovný znalecký posudok na poškodenú, z odboru psychiatrie a zodpovedať otázku, prečo poškodená klamala a fantazírovala, navyše znalcom zamlčala „pokus o samovraždu“ a iné rozhodné údaje, a teda znalec vychádzal z neúplných informácií, ďalej odmietol vykonať konfrontáciu medzi obžalovanou a poškodenou na odstránenie rozporov počas celého procesu, odmietol zabezpečiť vyjadrenie znalca z odboru gynekológie, odmietol vykonať sexuologické znalecké skúmanie na jeho osobu a osobu poškodenej, odmietol znalecký posudok bundy, odmietol návrh na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom z odboru traumatológie na vyjadrenie sa k vzniknutým zraneniam, odvolací súd rovnako ako okresný súd dospel k záveru, že tieto navrhované dôkazy vzhľadom na už vykonané dôkazy nie je potrebné vykonať za účelom náležitého zistenia skutkového stavu veci, nakoľko poškodená bola podrobená znaleckému skúmaniu, znalec T. I. K. bol na hlavnom pojednávaní vypočutý, existencia zranení u poškodenej bola listinnými dôkazmi preukázaná, pričom neexistujú pochybnosti o povahe a spôsobe vzniku týchto zranení a taktiež z listinného dôkazu vyplynulo, že u poškodenej v oblasti genitálií neboli zistené žiadne stopy po násilí. Vykonávanie ďalších dôkazov nie je ani podľa záverov odvolacieho súdu potrebné.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného L. V. ako zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. a zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák., pričom svoje závery v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel preto nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd. V tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, preto odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní vo vzťahu k právnomu posúdeniu jeho konania, nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich. V podrobnostiach odvolací súd poukazuje na podrobné a vecne správne odôvodnenie napadnutého

rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnomu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výroku o treste odňatia slobody. Nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody uložený obžalovanému L. V. na samej dolnej zákonom upravenej trestnej hranici trestu odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 199 ods. 1 Tr. zák. (s dolnou hranicou trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov a hornou hranicou vo výmere 10 rokov; po zákonnej úprave pri opakovanom spáchaní zločinu v zmysle § 38 ods. 5 Tr. zák. vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov) považuje aj krajský súd za zákonný a správny. Okresný súd správne pri ukladaní druhu a výmery trestu u obžalovaného nezistil ani jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 Tr. zák., na druhej strane zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., že bol už za trestný čin odsúdený. Zároveň správne okresný súd nepoužil ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák., nakoľko vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/291/03 zo dňa 10.3.2004 pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr.zák. účinného do 1.1.2006, ktorý má povahu zločinu, pri ukladaní trestu obžalovanému použil ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák., teda pri opakovanom spáchaní zločinu zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej v § 199 ods. 1 Tr. zák. (ako trestného činu prísnejšieho v porovnaní so zločinom vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák.) vo výmere 5 rokov o jednu polovicu na 7 rokov a 6 mesiacov (výpočet: 10 rokov - 5 rokov = 5 rokov; z toho jedna polovica predstavuje 2 roky a 6 mesiacov; 5 rokov + 2 roky a 6 mesiacov = 7 rokov a 6 mesiacov). Okresný súd taktiež správne zistil, že obžalovaný L. V. predmetný skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu posledného odsúdenia, pričom predchádzajúce odsúdenia nemali na obžalovaného dostatočný prevýchovný účel, keďže sa opätovne dopúšťa trestnej činnosti. Trest uložený obžalovanému L. V. okresným súdom zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Rovnako vecne správny je výrok napadnutého rozsudku o zaradení obžalovaného L. V. podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetných trestných činov bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výrokom o vine, o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, preto neakceptoval ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci, zákonne a vecne správne, preto odvolanie obžalovaného L. V. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.